احکام و تعالیم فردی - ازدواج - میزان مهر ۱۹ مثقال طلای خالص برای اهل مدن و ۱۹ مثقال نقره برای اهل قری است بر حسب محلّ سکونت دائمی زوج نه زوجه

حضرت بهاءالله

مهریّه:

میزان مهر ۱۹ مثقال طلای خالص برای اهل مدن و ۱۹ مثقال نقره برای اهل قری است بر حسب محلّ سکونت دائمی زوج نه زوجه

حضرت بهاءالله:

1 – " لا یحقّق الصّهار إلاّ بالأمهار قد قدّر للمدن تسعة عشر مثقالا من الذّهب الإبریز وللقری من الفضّة ومن أراد الزّیادة حرّم علیه أن یتجاوز عن خمسة وتسعین مثقالا کذلك کان الأمر بالعزّ مسطورا والّذي اقتنع بالدّرجة الأولی خیر له في الکتاب إنّه یغني من یشآء بأسباب السّموات والأرض وکان الله علی کلّ شيء قدیرا " (کتاب اقدس – بند 66)

2 – " سؤال : از مهر.

جواب : در مهر اقتناع به درجه اولی مقصود از آن ۱۹ مثقال نقره است " (رساله سؤال و جواب، 26)

3 – " سؤال : در مهر ورقات هر گاه نقد و دفعة واحده نباشد به عنوان قبض مجلس رد شود و دست به دست شود و بعد از امکان به ضلع رد نماید چگونه است.

جواب : اذن به این فقره از مصدر امر صادر " (رساله سؤال و جواب، 39)

3 – " سؤال : در مهر اهل قری که فضّه تعیین شده به اعتبار زوج است یا زوجه و یا هر دو و در صورت اختلاف که یکی شهری و دیگری از قری باشد چه باید کرد.

جواب : مهر به اعتبار زوج است اگر از اهل مدن است ذهب و اگر از اهل قری است فضّه " (رساله سؤال و جواب، 87)

4 – " سؤال : میزان شهری و دهاتی به چه حد است. هر گاه شهری هجرت به ده نماید و یا دهاتی هجرت به شهر کند و قصد توطّن نماید حکمش چگونه است. و کذلک محلّ تولّد میزان است یا نه.

جواب : میزان توطّن است هر جا وطن نماید مطابق حکم کتاب رفتار شود " (رساله سؤال و جواب، 88)

بیت العدل:

1 – " موارد عمده مربوط به پرداخت مهریّه در جزوه (تلخیص و تدوین حدود و احکام) ، قسمت د ، ۱-۱۰-۱-۳ تا ۳-۱-۱۰-۵ خلاصه شده . حکم مهریّه و جزئیّات آن در کتاب مبارک بیان نازل شده است . مهریّه باید از طرف داماد به عروس پرداخت گردد . میزان آن برای اهل مدن نوزده مثقال طلای خالص و برای اهل قری نوزده مثقال نقره است (یادداشت شماره ۹٤). حضرت بهاءالله می فرمایند که اگر در هنگام عقد داماد قادر نباشد که مهریّه را تماماً به عروس ادا کند ، مأذون است قبض مجلس رد نماید (سؤال و جواب ، فقره . (۳۹با ظهور جمال مبارک بسیاری از عقاید و آداب و رسوم متداوله من جمله مسئله مهریّه تغییر یافته و معانی جدیدی به خود گرفته است . پرداخت مهریّه از عادات کهنه در بین بسیاری از جوامع و فرهنگها است که به اطوار مختلفه اجرا می شود . در بعضی ممالک مهریّه از طرف پدر و مادر عروس به داماد پرداخت می گردد ، در بعضی ممالک دیگر مهریّه را داماد به پدر و مادر عروس می پردازد ، که آنرا "شیر بها" می گویند . در هر دو حال مبلغ پرداختی معمولاً معتنابه است . حکم جمال قدم این رسوم متنوّعه را از میان برداشته و مهریّه را به عنوان رمزی یعنی هدیه‌ای با ارزش محدود و معیّن مقرّر فرموده که از طرف داماد به عروس تسلیم میگردد " (کتاب اقدس – شرح 93)

2 – " حضرت بهاءالله می فرمایند که تعیین میزان مهریّه به اعتبار توطّن زوج است نه زوجه (سؤال و جواب ، فقره ۸۷ و ۸۸) " (کتاب اقدس – شرح 94)

3 – " در پاسخ به سؤالی در باره مهریّه حضرت بهاءالله می فرمایند : و در مهر هم آنچه در بیان نازل شده مجری است و ممضی. ولکن در کتاب اقدس ذکر درجه اولی شده و مقصود نوزده مثقال نقره است که در باره اهل قری در بیان نازل شده و این احب است عندالله اگر طرفین قبول نمایند که مقصود رفاهیّت کل و وصلت و اتّحاد ناس است . لذا هر چه در این امورات مدارا شود احسن است ... باید اهل بهاء با کمال محبّت و صفا با یکدیگر معامله و معاشرت نمایند و در فکر منافع عموم باشند خاصّةً دوستان حقّ . حضرت عبدالبهاء در لوحی به طور اختصار بعضی از عواملی را که باید برای تعیین میزان مهریّه منظور شود بیان فرموده‌اند . واحد مذکور در لوح ذیل جهت پرداخت مهریّه معادل است با نوزده مثقال . چنانچه می فرمایند : اهل مدن باید طلا بدهند و اهل قری فضّه . و این بسته به اقتدار زوج است . اگر فقیر است یک واحد می دهد و اگر اندک سرمایه دارد دو واحد می دهد . اگر با سر و سامان است سه واحد می دهد ، اگر از اهل غنا است چهار واحد می دهد و اگر در نهایت ثروت است پنج واحد می دهد . فی الحقیقه بسته به اتّفاق میان زوج و زوجه و ابوین است . هر نوع در میان اتّفاق حاصل شود مجری گردد . در همین لوح مبارک حضرت عبدالبهاء اهل بهاء را توصیه می فرمایند که اسئله خویش را در باره اجرای این حکم به بیت العدل اعظم ارجاع نمایند . چنانچه می فرمایند: این احکام فی الحقیقه راجع به بیت العدل عمومی است که شارع است ... احکام و تفرّعاتی که در کتاب الله مصرّح نیست بیت عدل تشریع نماید " (کتاب اقدس – شرح 95)